

بودجه سازمان

حقیقی یا حقوقی صمیمانه سپاسگزار است). با توجه به تازه تأسیس بودن سازمان، هنوز مقدمات اجرایی سایر راه‌های تأمین هزینه فراهم نشده است. کمک‌های اعطایی دولت در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ هیچ و در سال‌های ۱۳۸۳، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ به ترتیب ۴۴۱۵، ۴۲۵۰ و ۴۸۵۰ میلیون ریال بوده، که با پیگیری زیاد تقریباً در اواخر هر سال وصول شده است و با توجه به این که این مبالغ بین سازمان مرکزی و تمام سازمان‌ها توزیع شده، سهم هر استان مبلغ بسیار کمی بوده است.

از بدو تأسیس سازمان تاکنون، کمبود بودجه یکی از عمده‌ترین مشکلاتی بوده که سازمان‌های استان‌ها با آن مواجه بوده‌اند و به این علت نتوانسته‌اند آن طور که باید و شاید سازمان خود را تجهیز کنند. ماده‌ی ۳۳ قانون نظام مهندسی معدن، راه‌های تأمین هزینه را به شرح زیر پیش‌بینی کرده است:

ماده ۳۳- هزینه‌های ارکان سازمان از محل حق عضویت‌های پرداختی اعضا، کمک اعطایی دولت و نهادها و اشخاص حقیقی و حقوقی، دریافت بهای ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزش و فروش نشریات و سایر مواد کمک آموزشی و مهندسی و درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضا بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از سوی سازمان تأمین می‌شود.

با توجه به سیاست‌های سازمان، حق عضویت اعضا در سطح پایینی تعیین شده و قطعاً به تنهایی نمی‌تواند برای تأمین هزینه‌های سازمان کافی باشد و به علاوه از بدو شکل‌گیری سازمان تاکنون، به طور میانگین (از تمام سازمان‌ها) فقط حدود نیمی از اعضا، حق عضویت سالانه خود را پرداخته‌اند. کمک‌های نهادها و اشخاص حقیقی و حقوقی، در چند سازمان استان به طور اتفاقی و به مقدار بسیار اندک حاصل شده است (و البته سازمان از این اشخاص

به شرح زیر تعیین کرده است:

ماده ۳۵ - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است تا حصول خودکفایی معادل سه درصد از درآمدهای آن وزارت از محل حقوق دولتی بهره برداری از معادن را براساس ردیفی که به همین منظور در بودجه سنواتی پیش بینی می گردد، در اختیار وزارت صنایع و

معادن قرار دهد تا صرف کمک به سازمان نظام مهندسی معدن برای انجام وظایف قانونی خود گردد. تخصیص اعتبارات مربوط به ارکان سازمان براساس آیین نامه اجرایی این قانون انجام می گیرد. تکلیف قسمت آخر این ماده، طبق ماده ۱۱۰ آیین نامه اجرایی روشن شده است:

ماده ۱۱۰ آیین نامه - اعتبارات موضوع ماده ۳۵ قانون توسط وزارت صنایع و معادن تماماً به عنوان کمک در اختیار سازمان نظام مهندسی معدن قرار می گیرد تا در قالب بودجه سازمان هزینه گردد.

متأسفانه معنای عبارت " سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است ..." در ماده ۳۵ قانون، هنوز برای ما روشن نشده است، زیرا تاکنون چنین بودجه ای تحقق نیافته است.

برای تأمین تسهیلات مورد نیاز سازمان، طبق ماده ۳۴ قانون چنین پیش بینی شده است:

ماده ۳۴ - وزارت صنایع و معادن تسهیلات لازم را برای تأسیس و شروع به کار سازمان و سازمان های استان ها فراهم و در تنظیم روابط آنان با دستگاه های اجرایی و مراجع قضایی در سطوح ملی و محلی تا آنجا که به اهداف این قانون کمک کند، اقدام می کند.

موضوع قسمت اول این ماده که مربوط به تأمین تسهیلات است، در تعداد کمی از استان ها تحقق یافته ولی در بسیاری از سازمان استان ها، با توجه به امکانات محدود سازمان های صنایع و معادن استان ها محقق نشده یا نامناسب و ناکافی بوده است.

اما ماده ۳۵ قانون به وضوح منبع اصلی تأمین هزینه های سازمان را، در بدو تأسیس و راه اندازی آن،